

A. MATERIAŁY Z SYMPOZJUM NA TEMAT: „CHORZY I NIEPEŁNOSPRAWNI W CENTRUM KOŚCIOŁA”

SŁOWO WSTĘPNE

W listopadzie 1999 r. mija 70 lat od erygowania w Polsce Apostolstwa Chorych. Obchody tej rocznicy zainicjowano ogólnopolskim sympozjum naukowym nt. „Chorzy i niepełnosprawni w centrum Kościoła”, które odbyło się w dniach 7 i 8 kwietnia br. w gmachu Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Katowicach. Organizatorami sympozjum byli: Katedra Organizacji Duszpasterstwa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz Sekretariat Apostolstwa Chorych w Katowicach. Tematyka sympozjum zainteresowała szeroki krąg odbiorców:

- duszpasterzy pracujących wśród ludzi chorych, niepełnosprawnych oraz w środowiskach uzależnionych od alkoholu,
- chorych, cierpiących oraz ich opiekunów,
- pracowników naukowych i studentów m.in. kierunków pedagogicznych i socjologii,
- pracowników Caritas.

Przybyli oni do kaplicy Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego, by najpierw uczestniczyć we Mszy św. inaugurującej sympozjum, sprawowanej przez abpa Damiana Zimonia, metropolitę katowickiego. Z uwagą wysłuchali jego homilii o posłudze Kościoła wobec ludzi chorych.

Otwarcia sympozjum naukowego dokonał jego współorganizator – ks. prof. dr hab. Ryszard Kamiński (KUL). Podczas dwudniowej sesji uczestnicy wysłuchali kilkunastu referatów i komunikatów. Ich problematyka koncentrowała się wokół kilku bloków tematycznych:

- genezy i rozwoju Apostolstwa Chorych oraz aktualnego stanu i perspektyw tego stowarzyszenia w Polsce (referaty ks. dra Czesława Podleskiego i ks. lic. Stanisława Michałowskiego);
- teologii cierpienia i choroby oraz chrześcijańskiej postawy wobec cierpienia (referaty ks. dra Wiesława Przygody i ks. prof. dra hab. Romualda Raka);
- form posługi duszpasterskiej wśród chorych w diecezjach i parafiach (referat ks. prof. dra hab. Ryszarda Kamińskiego), w szpitalach (komunikat ks. Krzysztofa Tabatha);
- duszpasterstwa hospicyjnego (referat ks. Eugeniusza Dutkiewicza SAC);
- duszpasterskiej i pozapastoralnej posługi wśród chorych i niepełnosprawnych (głuchych, niepełnosprawnych ruchowo) – komunikat ks. Adama Michalskiego i referat ks. Stanisława Staśki – a także wśród chorych psychicznie (referat ks. dra Henryka Krzysteczki), zagrożonych i uzależnionych od alkoholu, chorych na AIDS i bezdomnych (referat ks. Piotra Brząkalika);
- działalności Stacji Opieki Caritas (komunikat ks. dra Henryka Matusiewicza);

- krajowego duszpasterstwa służby zdrowia (referat ks. Józefa Jachimczaka);
- wykorzystania środków masowego przekazu w służbie chorym i cierpiącym (komunikaty ks. Joachima Olesia z radia „PLUS” i red. Moniki Grabowskiej-Cienciały, współtworzącej audycję „Gdzie miłość wzajemna”).

Dopełnieniem podjętej przez sympozjum problematyki był wyjazd uczestników do Ośrodka dla Niepełnosprawnych w Borowej Wsi (o warsztatach terapii zajęciowej w tym ośrodku poinformował wcześniej jego dyrektor, ks. Krzysztof Bąk).

Wystąpienia prelegentów spotkały się z żywym przyjęciem ze strony słuchaczy, o czym świadczyły zarówno głosy w dyskusji, jak i rozmowy prowadzone po zakończeniu obrad.

W skupieniu i ze wzruszeniem wysłuchano również pełnych autentyzmu, a nieraz dramatycznych świadectw, jakie składali ludzie chorzy i ich opiekunowie. Mówili o przeżywaniu cierpienia, dojrzewaniu do zaakceptowania własnej niepełnosprawności. Rodzice dzieci niepełnosprawnych dzielili się swoim współcierpieniem, zmaganiem i wysiłkami w przezwyciężaniu trudności, a także poszukiwaniu umocnienia w wierze.

Podsumowania obrad dokonali prowadzący poszczególne sesje: ks. prof. Ryszard Kamiński, ks. dr Czesław Podleski, prof. Uniwersytetu Śląskiego dr hab. Helena Synowiec. Syntetycznego ujęcia zagadnień poruszonych podczas dwudniowego sympozjum dokonał ks. prof. Ryszard Kamiński.

Niniejsza publikacja jest pokłosiem sympozjum „Chorzy i niepełnosprawni w centrum Kościoła”. Czytelnicy znajdą w niej większość referatów i komunikatów oraz świadectwa, które złożyły osoby chore i niepełnosprawne, jak również ich opiekunowie.

Mam nadzieję, że lektura zebranych tu materiałów pozwoli lepiej zrozumieć problemy człowieka cierpiącego i jego najbliższych, skłoni do refleksji nad istotą cierpienia i sposobem jego przyjmowania, uwrażliwi na swoistą sytuację ludzi niepełnosprawnych oraz na właściwą postawę wobec ich „inności”.

Publikację tę oddajemy do druku bezpośrednio po zakończeniu pielgrzymki Ojca Św. Jana Pawła II do Ojczyzny. Spróbujmy zatem materiały posympozjalne poddać głębszej refleksji – w kontekście papieskiego nauczania o chrześcijańskim sensie ludzkiego cierpienia i zatroskania o ludzi chorych.

Serdecznie dziękuję Autorom referatów i komunikatów. Dziękuję również tym, którzy przekazali bardzo osobiste, wzruszające świadectwa przeżywania cierpienia i poszukiwania odpowiedzi na pytanie o jego sens. Niech lektura tego zbioru wewnątrznie ubogaca wszystkich, którzy do niego sięgną. Niech chorym pomoże odkrywać wartość cierpienia, a ich opiekunów wciąż inspiruje do owoceń służby bliźnim.

Ks. dr Czesław Podleski
Katowice, czerwiec 1999

Materiały z sympozjum przygotowała prof. dr hab. Helena Synowiec, która również przewodniczyła jednej z sesji.